

ZWERYFIKOWANY

w dniu

WYNIK WERYFIKACJI

Weryfikacja

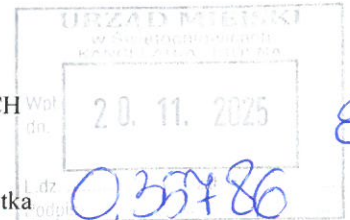
SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE w KATOWICACH

ul. Henryka Dąbrowskiego 23, 40-032 Katowice, tel.: 32 255-27-75

fax: 32 251-86-72 e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

Adres e-Doręczeń: AE:PL-62061-41237-SGEGT-14

Ejo

SKO.OS/41.9/904/2025/16 281/AK

Katowice, 20 listopada 2025 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 572 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołania z 7.10.2025r. spółki „Zodiak” Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Sądowej 19 w Świętochłowicach, od decyzji nr 7/2025 działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Świętochłowice Pierwszego Zastępcy Prezydenta Miasta Świętochłowice, z 29.07.2025r. o nr. EGO.6220.3.2025.IG.4, którą orzeczono w następujący sposób:

„Prezydent Miasta Świętochłowice
orzeka:

Odmówić wydania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych realizacji planowanego przedsięwzięcia pn: „Zbieranie odpadów z przeładunkiem w Świętochłowicach przy ul. Sądowej 19”, ze względu na niezgodność lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego miasta.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Anna Jurczak

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 listopada 2025 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł jak opisano powyżej. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołanie z 10.08.2025r. wniosła spółka „Zodiak” Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Sądowej 19 w Świętochłowicach, w którym organowi I instancji zarzuciła - niewłaściwą interpretację planowanego przedsięwzięcia w odniesieniu do zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Postanowieniem z 29.09.2025r. nr SKO.OS/41.9/733/2025/13173/KK Kolegium stwierdziło niedopuszczalność ww. odwołania, gdyż organ I instancji nie doręczył decyzji pełnomocnikowi strony.

W dniu 2.10.2025r. ww. decyzja organu I instancji została doręczona pełnomocnikowi strony - P. Remigiuszowi Józwiakowi zgodnie z adnotacją na egzemplarzu decyzji znajdującym się w aktach organu I instancji.

Od prawidłowo doręczonej decyzji spółka „Zodiak” Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Sądowej 19 w Świętochłowicach wniosła odwołanie z 7.10.2025r., w którym zaskarżonej decyzji zarzuciła:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko poprzez błędną — zawężającą interpretację zapisów obowiązującego na terenie inwestycji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, iż dla terenów zabudowy produkcyjno-usługowej nie ujęto działalności polegającej na zbieraniu odpadów, a w konsekwencji stwierdzenie niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu,

2. naruszenie przepisów postępowania administracyjnego mających istotny wpływ na wynik postępowania, a to art. 7 kpa poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego, a w konsekwencji przyjęcie, że działalność wnioskodawcy w zakresie planowanej inwestycji będzie wykraczać poza dopuszczane przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przedsięwzięcia;

3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż na terenie planowanej inwestycji dopuszczalne jest magazynowanie odpadów, wyłącznie przez podmioty, które wytwarzają odpady w ramach prowadzonej na tym terenie działalności produkcyjno-usługowej,
i wniosła o:

1/. wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych realizacji planowanego przedsięwzięcia pn. „Zbieranie odpadów z przeładunkiem w Świętochłowicach przy ul. Sądowej 19” zgodnie ze złożonym wnioskiem ewentualnie o:

2/. uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Po przeprowadzeniu badania wstępnego Kolegium stwierdziło, że odwołanie jest dopuszczalne oraz, że zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu, zatem przystąpiło do merytorycznego rozpatrzenia sprawy i zważyło, co następuje.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 1112 z późn. zm. - dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś”), decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 29, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2019r., Poz.1839 z późn. zm.). Zgodnie z tym rozporządzeniem planowane przedsięwzięcie zakwalifikowano w myśl § 3 ust. 1 pkt 83 pkt b) punkty do zbierania, w tym przeładunku: odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy określa dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stosownie do ust. 2 tego artykułu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

W myśl art. 59a ust. 1 ustawy przystąpienie do:

- 1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1,

2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2,

3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1

- organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Zgodnie z ust. 3 tego artykułu, w przypadku:

1) stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej,

2) naruszenia kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 2

- organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Stosowanie do art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r., Poz. 1890), do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (ustawie – ooś – przyp. Kolegium) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, iż zaskarżona decyzja nie może się ostać w obrocie prawnym, a w sprawie zastosowanie znajdzie art. 138 § 2 kpa, który stanowi, że organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyjaśnia zatem, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej. Wydanie decyzji negatywnej w sprawie następuje w przypadkach:

- niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony,
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający;
- gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ – wariant dopuszczony do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt. 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy – ooś).

W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu.

Nadto decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie następujące przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy - ooś,
 - wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy - ooś lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
- a nie zachodzi żadna z wyżej wymienionych ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Zauważyć należy, że w sytuacji pierwszego ze wskazanych powyżej negatywnych przypadków wydania decyzji środowiskowej, stwierdzenie przez właściwy organ niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zwalnia ten organ od prowadzenia postępowania w szerszym zakresie, w tym w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9.05.2018r., sygn. akt IV SA/Po 59/18, (LEX nr 2493246, czytamy [cyt.]: „Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami, czy też nakazującego przedstawienie przez inwestora raportu. Z powyższego wynika, że sprzeczność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego musi być jednoznaczna i nie może budzić najmniejszych wątpliwości.” Ustawodawca przewidział taką sytuację m.in. w art. 59a ust. 1 pkt 2 ustawy – ooś w myśl którego, przystąpienie do analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Na tym etapie, w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, zgodnie z art. 59a ust. 3 pkt. 1 ww. ustawy.

Przystępując zatem do rozpatrzenia sprawy w pierwszej kolejności Kolegium stwierdza, że organ I instancji nie prawidłowo ustalił podstawę prawną wydania zaskarżonej decyzji. W przedmiotowej sprawie nie znajdzie bowiem zastosowania art. 80 ust. 2 ustawy – ooś. Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r., Poz. 1890), do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Ustawa nowelizująca weszła w życie 16.10.2023r., zaś postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte przez organ I instancji w dniu 13.06.2025r. (data obwieszczenia o wszczęciu postępowania w związku z wnioskiem strony z dnia 25.05.2025r.).

Zatem już tylko z tej przyczyny zaskarżona decyzja winna zostać uchylona, a sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia, gdyż organ odwoławczy nie może dokonać zmiany podstawy prawnej orzeczenia. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy w ramach tego samego stanu prawnego. Zdaniem Kolegium, podstawą wydania orzeczenia w sprawie jest art. 59a ust. 1 pkt 2 w związku z ust. 3 pkt 1 ustawy. W sytuacji, jeżeli organ I instancji stwierdzi niezgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z mpzp, to wydaje decyzję o odmowie zgody na realizację przedsięwzięcia.

W związku z powyższym zgodnie z art. 59a ust. 1 pkt 2 ustawy – ooś, przystąpienie do analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W sytuacji, jeżeli organ I instancji stwierdzi niezgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z mpzp, to wydaje decyzję o odmowie zgody na realizację przedsięwzięcia, a nie decyzję odmawiającą określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, czy też odmawia wydania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych realizacji planowanego przedsięwzięcia, jak to uczynił organ I instancji.

Zaskarżoną bowiem decyzją organ I instancji odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na: „Zbieraniu odpadów z przeładunkiem w

Świętochłowicach przy ul. Sądowej 19”, wobec niezgodności lokalizacji wyżej wymienionego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co było nieprawidłowe w świetle przytoczonych powyżej przepisów. Z kolei uzasadniając wydane rozstrzygnięcie, po zacytowaniu przepisów oraz opisie czynności postępowania wskazał na niezgodność planowanego do realizacji przedsięwzięcia z przepisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic Chorzowskiej i Przemysłowej przyjętego uchwałą nr XXII/165/19 Rady Miejskiej w Świętochłowicach z dnia 25 listopada 2019 r. – dalej w skrócie: „mpzp”. Organ I instancji nie dokonał jednak wyczerpującej analizy zapisów tego planu, co czyni sprawę nie w pełni wyjaśnioną i narusza art. 7 i art. 77 § 1 kpa.

Zgodnie z art. 7 kpa, statuującym zasadę prawdy obiektywnej, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Obowiązek rzetelnego i wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego oznacza obowiązek podjęcia przez organ administracyjny wszystkich niezbędnych działań, w tym obowiązek przeprowadzenia dowodów z urzędu czy też na wniosek strony, służących ustaleniu stanu faktycznego sprawy; materiał dowodowy zebrany w sprawie winien bowiem być kompletny, tj. dotyczący wszystkich okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Z kolei obowiązek rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w celu ustalenia niewątpliwego stanu faktycznego sprawy winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Badając przedmiotową sprawę Kolegium doszło do przekonania, że w sprawie konieczne staje się prawidłowe i wyczerpujące zbadanie i wykazanie w uzasadnieniu decyzji, czy planowane przedsięwzięcie, przy szczegółowo wskazanych zasadach jego realizacji i funkcjonowania, będzie istotnie pozostawało w sprzeczności z ustaleniami ww. planu zagospodarowania przestrzennego.

Z akt sprawy wynika, że przedmiotowe przedsięwzięcie ma polegać na zbieraniu odpadów, w tym przeładunku na nieruchomości przy ul. Sądowej 19 w Świętochłowicach na działkach o numerach ewid. 763/6, 1670, 1667 i 1597, na których zlokalizowane są budynek administracyjno-socjalny, hale magazynowe, wiaty, place postojowe i parkingi. Celem przedsięwzięcia jest gromadzenie odpadów od wytwórców przed ich dalszym transportem do miejsc przetwarzania, czyli zebranie odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu, celem ich dalszego przetwarzania w celu zapewnienia ekonomiki transportu. Punkt zbierania odpadów, jego wymagana wielkość i skala odpowiadają znaczeniu lokalnemu, na które składają się:

- 3 sektory miejsc magazynowania odpadów,
- Punkt kontrolny BDO przyjętych do magazynowania odpadów,
- Place technologiczne i drogi wewnętrzne,
- Zaplecze administracyjno-socjalne,
- Ogrodzenie, monitoring, oznaczenie miejsc magazynowania i instalacje do odprowadzania ścieków, wód opadowych,
- Urządzenia załadunkowe z systemem ważenia,
- Elementy miejsc magazynowania odpadów tj. boksy, kontenery, pojemniki, worki i wyposażenie zgodne z wymaganiami rozporządzenia ws. miejsc magazynowania odpadów.

Powierzchnia nieruchomości, na której będzie punkt magazynowania odpadów wynosi 0,7227 ha. Dostarczane na teren projektowanego przedsięwzięcia odpady będą transportowane do punktu zbierania odpadów specjalistycznymi pojazdami wnioskodawcy – wyposażone one będą w urządzenia samo za- i wyładowane oraz pojazdami klientów wnioskodawcy. Każdy pojazd transportujący odpady wjeżdżający na teren przedsięwzięcia będzie kontrolowany w punkcie kontrolnym BDO, co polegać będzie na zgodności weryfikacji odpadu z danymi podanymi w BDO. Następnie pojazd będzie kierowany do przeładunku lub miejsca selektywnego i wymiennego magazynowania odpadu o konkretnym kodzie. Miejsce te będzie oznaczone odpowiednim kodem i wyposażeniem (stosownie do kodu odpadu, a także jego stanu skupienia oraz parametrów fizyko-chemicznych) – tj. boksy, kontenery, zbiorniki, opakowania i worki big-bag. Odpady będą zbierane/magazynowane selektywnie i wymiennie w zależności od ich rodzaju, parametrów fizyko-chemicznych, ilości, a także częstotliwości przeładunku do zebrania ilości ładunku tego samego odpadu dostosowanych do ładowności pojazdu celem transportu do miejsc docelowego procesu ich przetworzenia. Miejsca magazynowania odpadów, drogi, hala, wiaty i place technologiczne posiadające szczelną nawierzchnię

betonową i skanalizowaną. Teren jest ogrodzony wraz z nadzorem w godzinach pracy oraz całodobowym monitoringiem wizyjnym online miejsc magazynowania odpadów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 29 sierpnia 2019 r. w sprawie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów. Zabezpieczeniem przed wpływem czynników atmosferycznych mają być szczelne opakowania, pojemniki i kontenery, a dla odpadów luzem, dla których oddziaływanie warunków atmosferycznych może wpływać negatywnie na środowisko lub zdrowie ludzi - wiata magazynowa. Zabezpieczeniem przed uwolnieniem się do gleby i wód powierzchniowych wycieków oraz ścieków w stylu wód odciekowych mogących powodować zanieczyszczenie gleby i ziemi lub wód powierzchniowych i gruntowych stanowiąc ma szczelna nawierzchnia betonowa miejsc magazynowania odpadów, dróg wewnętrznych i placów technologicznych, sieć kanalizacji wewnętrznej z wpustami odprowadzającymi ścieki do kanalizacji ściekowej na podstawie umowy. Miejsca magazynowania odpadów w sektorach (w deklarowanej pojemności boksach/kontenerach, ilości pojemników i worków big-bag) winna zapewnić właściwą rotację magazynowanych odpadów ograniczając obniżenie wartości użytkowej i regulację dostarczanych ilości odpadów do wielkości i częstotliwości ich odbioru zapewniając drożność dróg pożarowych i ewakuacyjnych. Przeładunek odpadów odbywać się będzie środkami zmechanizowanymi (ładowarka z wymiennym osprzętem załadowczym tj. łyżką, widłami, chwytakami itp.) oraz środkami transportu samo załadowczego (hakowcami i bramowcami) wyposażone w wagę dla określenia ilości odpadów.

Organ I instancji wskazał, że powyżej opisane przedsięwzięcie planowane jest na terenie oznaczonym w mpzp symbolem 2P/U – „tereny zabudowy produkcyjno-usługowej”. Zgodnie z § 2 pkt 9 mpzp, ilekroć w dalszych przepisach planu jest mowa o terenach zabudowy produkcyjno-usługowej — rozumie się przez to funkcje terenów i budynków związanych bezpośrednio z istniejącą i planowaną produkcją, magazynowaniem, logistyką, usługami (z wyłączeniem usług publicznych). W rozdziale 2 mpzp określono zasady odnoszące się do ochrony środowiska na terenach objętych planem. W myśl § 5 pkt 3 lit. b mpzp wprowadzono zakaz lokalizacji zakładów związanych z gospodarowaniem odpadami, za wyjątkiem terenów P/U, w obszarze których dopuszcza się magazynowanie odpadów z zastrzeżeniem zakazu lokalizacji zakładów związanych z recyklingiem. Z kolei w § 5 pkt 4 lit. c) mpzp na terenach objętych zapisami planu dopuszczono realizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Jednocześnie w § 5 pkt 3 mpzp ustalono zakaz prowadzenia działalności, której uciążliwości wykraczają poza granicę działki budowlanej, do której użytkownik posiada tytuł prawny, za wyjątkiem dopuszczeń zawartych w punkcie 4. Organ I instancji zacytował także § 2 pkt 7 mpzp, który stanowi, że ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o terenach zabudowy usługowej — rozumie się przez to funkcje budynków i terenów — głównie w dziedzinach: handlu, gastronomii, administracji (budynki administracyjne i biurowe), wymiaru sprawiedliwości, ochrony zdrowia i opieki społecznej, wychowania, kultury, nauki, szkolnictwa i oświaty, sportu i rekreacji, rozrywki, turystyki, usług pocztowych, rzemiosła, obsługi komunikacji, baz logistycznych, wystawiennictwa, instytucji finansowych oraz ubezpieczeniowych, siedzib stowarzyszeń, związków, izb zawodowych i gospodarczych jednostek projektowych, consultingowych, instytucji gospodarczych oraz innych, których powyższe grupy nie dotyczą bezpośrednio, a mają charakter usługowy.

Organ I instancji w świetle powyższych przepisów stwierdził, że [cyt.:] „W obowiązującym planie miejscowym dla terenu 2P/U o przeznaczeniu „tereny zabudowy produkcyjno-usługowej” zgodnie z definicjami funkcji i terenów ustalonych dla „terenów zabudowy produkcyjno-usługowej” oraz „terenów zabudowy usługowej” (§ 2 pkt 7 i 9 uchwały) nie ujęto działalności polegającej na gospodarowaniu odpadami w zakresie określonym przez wnioskodawcę tj. zbieraniu odpadów z przeładunkiem. Należy zauważyć, że w ustaleniach planu, z całego zakresu działalności związanej z gospodarowaniem odpadami w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tj. Dz U. z 2023 r. poz. 1587), jedynie dopuszczono możliwość magazynowania odpadów. Dopuszczenie to dotyczy zatem wyłącznie tych podmiotów, które wytwarzają odpady w ramach prowadzonej na terenie działalności produkcyjno-usługowej.” Dodatkowo organ I instancji wskazał na zapis § 5 pkt 3 mpzp wprowadzającego na terenie objętym tym planem zakaz prowadzenia działalności, której uciążliwość wykracza poza granicę działki budowlanej, do której użytkownik posiada tytuł prawny, za wyjątkiem dopuszczeń zawartych w punkcie 4.

Kolegium odnosząc się do ustaleń organu I instancji wskazuje, że zacytowany przez organ I instancji § 5 pkt 3 lit. b mpzp wprowadza zakaz na terenie objętym tym planem lokalizacji zakładów związanych z gospodarowaniem odpadami, za wyjątkiem terenów P/U, w obszarze których dopuszcza się magazynowanie odpadów z zastrzeżeniem zakazu lokalizacji zakładów związanych z recyklingiem. W zapisie tym jest mowa o zakładach związanych z gospodarowaniem odpadami i związanych z recyklingiem. Organ I instancji, w ogóle, nie dokonał analizy planowanego przedsięwzięcia pod kątem tego czy ma do czynienia z zakładem związanym z gospodarowaniem odpadami, skupiając się jedynie na kwestii magazynowania odpadów, które jest dopuszczone na terenie oznaczonym symbolem P/U, gdy tymczasem strona wyraźnie wskazuje na działalność

polegającą na zbieraniu odpadów z przeładunkiem. Odpowiedzi wymaga zatem, w kontekście zgodności przedsięwzięcia z mpzp, czy planowane przez stronę przedsięwzięcie jest zakładem związanym z gospodarowaniem odpadami bądź zakładem związanym z recyklingiem, których na terenie oznaczonym symbolem 2P/U bezwzględnie lokalizować nie wolno. Jeżeli bowiem okaże się, że wnioskowana przez stronę działalność nie kwalifikuje się jako zakład związany z gospodarowaniem odpadami bądź zakład związany z recyklingiem, to działalność taką należałoby uznać, w świetle powyższego przepisu uznać za zgodną z mpzp.

Z kolei powołanie się przez organ I instancji na zapis § 5 pkt 3 lit. b mpzp również budzi poważne wątpliwości. Zapis ten wprowadza zakaz na terenie objętym tym planem prowadzenia działalności, której uciążliwości wykraczają poza granicę działki budowlanej, do której użytkownik posiada tytuł prawny, za wyjątkiem dopuszczeń zawartych w punkcie 4. Organ I instancji nie dostrzegł, że zgodnie ustaleniami ogólnymi mpzp zawartymi w Rozdziale 2, ta teren objętym planem istotnie zakazuje się prowadzenia działalności, której uciążliwości wykraczają poza granicę działki budowlanej, do której użytkownik posiada tytuł prawny, przy czym wyjątek stanowi tu m.in. realizacja przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 4 lit. c § 5 mpzp). Zgodnie bowiem z punktem 4 lit. c § 5 mpzp, o którym mowa w cytowanym § 5 pkt 3 lit. b, mpzp, dopuszcza się na terenie objętym tym planem realizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a taki charakter ma wnioskowane do realizacji przez stronę przedsięwzięcie. Jest to zatem przepis o charakterze szczegółowym w stosunku do przepisu § 5 pkt 3 lit. a mpzp, uszczegóławiającym ten przepis. Czyli na terenie objętym planem zakazuje się prowadzenia działalności, której uciążliwości wykraczają poza granicę działki budowlanej, do której użytkownik posiada tytuł prawny, jednakże nie dotyczy to m.in. realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Z tej przesłanki organ I instancji nie mógł zatem wyprowadzić niezgodności planowego przedsięwzięcia z zapisami mpzp, przy czym organ nie dokonał analizy czy istotnie z projektowaną działalnością strony związane są uciążliwości wykraczające poza granicę działki budowlanej, do której użytkownik posiada tytuł prawny.

W świetle powyższego organ I instancji winien dokonać ponownej analizy wskazanych przez stronę zasad realizacji i funkcjonowania planowanego do realizacji przedsięwzięcia w kontekście zapisów mpzp. Organ I instancji winien zatem podjąć działania zmierzające do wyjaśnienia wskazanych przez Kolegium okoliczności, poczynione zaś ustalenia winny zostać rzetelnie omówione w prawidłowo sporządzonym uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia. Przy decyzji niezgodnej z żądaniem strony organ winien pamiętać o zastosowaniu art. 79a § 1 kpa, a także o prawidłowej podstawie prawnej wydanej decyzji.

Organ I instancji ponownie prowadząc postępowanie winien zwrócić również uwagę na konieczność rozważenia swojej właściwości do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pod kątem przesłanek przepisu art. 24 § 1 pkt. 1 w związku z art. 26 § 3 kpa. Kolegium zauważa, że z akt sprawy wynika, iż w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia znajdują się m. in. na nieruchomościach, których właścicielem jest Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Świętochłowice, jak również nieruchomości stanowiące własność Gminy Świętochłowice. Za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 września 2014r. sygn. akt II SA/Gl 457/14 (publ. www.nsa.gov.pl) wskazać przyjdzie, że [cyt.:] „W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ I instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m.in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m.in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ I instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 k.p.a. przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej.” W świetle przytoczonego wyroku stwierdzić przyjdzie, że ponownie rozpatrując sprawę organ I instancji winien w przeprowadzonym postępowaniu zbadać swoją właściwość do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Podsumowując w świetle powyżej przedstawionego wyводу, zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 i 77 § 1 kpa, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ujawniony przez Kolegium, ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Oznacza to, że sprawa wymaga wyjaśnienia w pełnym zakresie. W przedmiotowej sprawie organ I instancji nie dokonał merytorycznego rozpoznania sprawy, gdyż poprzestał na odmowie wydania decyzji środowiskowej z uwagi na niezgodność planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Tymczasem analiza tego planu nie jest wyczerpująca i nie pozwala na stwierdzenie, że stanowisko organu I instancji jest prawidłowe i nie narusza prawa. Wady przeprowadzonej przez organ I instancji analizy są na tyle znaczące, że ich konwalidowanie w postępowaniu odwoławczym stanowiłoby pogwałcenie zasady dwuinstancyjności wyrażonej w art. 15 kpa. Kolegium zatem wskazuje, że zastąpienie organu I instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. W okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, co nie może nastąpić w uzupełniającym postępowaniu, o którym mowa w art. 136 § 1 kpa (wnioski z § 2 i 3 nie zostały złożone), który stanowi, że organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. W spełnieniu obowiązku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy organ odwoławczy nie może zastąpić organu I instancji, gdyż kolidowałoby to z zasadą dwuinstancyjności i oznaczałoby przeprowadzenie postępowania tylko w jednej instancji. Nadto organ I instancji orzekł na podstawie przepisu prawa nie mającego zastosowania w sprawie, a to art. 80 ust. 2 ustawy, gdy tymczasem podstawę prawną winien był stanowić art. 59a ust. 1 pkt 2 w związku z ust. 3 pkt 1 ustawy – oos. W takim stanie rzeczy, stosownie do cytowanego art. 138 § 2 kpa zachodzi konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji organu I instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ.

Odnosząc się zaś do zarzutów odwołania wskazać przyjdzie, iż z uwagi na naruszenie prawa jakich dopuścił się organ I instancji w toku postępowania Kolegium nie miało możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz było zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylecia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Kolegium przy tym po części podzieliło zarzuty odwołania, stąd wydana decyzja nie mogła być inna niż zapadła.

W tym stanie faktycznym i prawnym orzeczono, jak w sentencji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2024r., Poz. 935 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości 100 zł**.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Anna Maria
Kajzerek-
Dziwoki
Elektronicznie
podpisany przez Anna
Maria Kajzerek-Dziwoki
Data: 2025.11.20
11:15:07 +01'00'

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Jurczak

Anna Antonina
Jurczak
Elektronicznie podpisany
przez Anna Antonina
Jurczak
Data: 2025.11.20 11:08:21
+01'00'

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Robert Nowicki

Robert
Nowicki
Elektronicznie podpisany
przez Robert Nowicki
Data: 2025.11.20
11:04:20 +01'00'

Otrzymują:

1. „Zodiak” Spółka z o.o., 41-605 Świętochłowice, ul. Sądowa 7 - eDoręczenie PURDE AE:PL-77409-76844-JFUTT-28,

2. Prezydent Miasta Świętochłowice, ul. Katowicka 54, 41-600 Świętochłowice – eDoręczenie PURDE (akta za osobnym pismem)
3. Skarb Państwa - Prezydent Miasta Świętochłowice, ul. Katowicka 54, 41-600 Świętochłowice – eDoręczenie PURDE
4. Gmina Świętochłowice, ul. Katowicka 54, 41-600 Świętochłowice – eDoręczenie PURDE
5. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 2 - e doręczenie PURDE
6. Aa.

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - ❖ art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca

